

Sygn. akt I C 441/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: protokolant sądowy J. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2018 r. w S. sprawy

z powództwa **Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

oddala powództwo.

sygn. akt I C 441/18

UZASADNIENIE

W dniu 20.06.2017 roku powód **Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Funduszu Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.**, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko A. S. o zapłatę kwoty 1.302,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa proc swego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł i opłaty od pozwu w kwocie 30,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu podał, że na kwotę dochodzoną pozvem składa się należność główna w wysokości 426,28 zł oraz skapitalizowanego odsetki w wysokości 876,31 zł.

Powód podał, że dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciążącego na pozwanym jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 14.06.2017 roku.

W dniu 31.07.2017 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany A. S. wniósł sprzeciw od nakaz zapłaty zaskarżając go w całości (k. 46 - 48).

W uzasadnieniu pozwany podał, że powód niezasadnie domaga się od niego zapłaty ponieważ pozwany już dawno zakończył współpracę z bankiem, który to bank umorzył mu „kwoty”. Pozwany zarzucił, że roszczenia powoda to oszczerstwa, fałsz, kłamstwa i bezprawie i czy oznacza to, że przez naście lat w banku jest konto pozwanego, które cały czas opłaca?

W piśmie z dnia 29.05.2018 roku pełnomocnik powoda powołał się na stanowisko pozwanego zawarte w piśmie z dnia 26.08.2018 roku (k. 39) oraz na przepisy dotyczące uznania powództwa.

Na rozprawie pozwany oświadczył, że nie zgadza się z żądaniem pozwu. Podał, że nie ma obowiązku zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, bo żądanie jest nieudowodnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14.06.2017 roku został wystawiony wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/54/474/ (...), w którym Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (wpisany do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod numerem (...) 211) stwierdzona, że w dniu 19.08.2008 roku (...) S.A. z siedzibą we W. nabył od (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. wierzytelność wobec A. S.. Zobowiązanie wynika z umowy rachunku bankowego nr (...). Wskazano również, że następnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. dokonała cesji przedmiotowej wierzytelności na rzecz Prokura (...) z siedzibą w W. w dniu 7.04.2009 roku.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej k. 7, umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 19.08.2008 roku k. 8 - 15 i z dnia 7.04.2009 roku k. 16 - 19)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Nie jest uznaniem powództwa uznanie żądania przy równoczesnym zaprzeczeniu jego podstawy faktycznej. (tak Przemysław Telenga, komentarz do art. 213 k.p.c. lex).

Wbrew twierdzeniom powoda, stanowisko pozwanego zawarte w piśmie z dnia 26.08.2017 roku (k. 39) o treści „przychyłam się do roszczeń, lecz na dziś nie podejmuję się spłaty zadłużenia” w związku z równoczesnym pismem z dnia 26.08.2017 roku (k. 36) i zawartym w nim wnioskiem o umorzenie kwot wskazanych w nakazie zapłaty i ostatecznie uzupełnionymi brakami formalnymi sprzeciwu od nakazu zapłaty, w którym to sprzeciwu od nakazu zapłaty wniesionym na urzędowym formularzu pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości - nie stanowi uznania powództwa przez pozwanego.

Na powódzie zgodnie z przepisem art. 6 k.c., ciążył ciężar wykazania, że przysługuje mu kwota dochodzona pozwem wobec zaskarżenia przez pozwanego nakazu zapłaty w całości.

Powód temu obowiązkowi nie sprostał.

Na mocy przepisu art. 194 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27.05.2004 roku o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U.2018.56 j.t.) księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Obowiązujący obecnie

przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1896) wprost przy tym pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. (tak wyrok Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28.12.2016 roku, I ACa 590/16).

Powód nie wykazał, wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu nieudowodnienia roszczenia, że powodowi przysługuje wierzytelność dochodzona pozwem.

Wyciąg z ksiąg rachunkowych i dwie umowy przelewu wierzytelności, nie dowodzą tego, że pozwany był zobowiązany do zapłaty należności wobec (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., a w konsekwencji aktualnie powodowi.

Z tego względu sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione, o czym orzekł w sentencji wyroku.